

Over de Stichting Drugsbeleid

De Stichting Drugsbeleid (opgericht 1996) zet zich in voor een drugsbeleid met minder gezondheidsrisico's en minder criminaliteit. Het bestuur bestaat uit onafhankelijke deskundigen en politici. In de Raad van Advies hebben oud-ministers en prominente personen uit medische en juridische kring zitting. www.drugsbeleid.nl

Mr Raimond Dufour, voorzitter; Groot Heiligland 67, 2011 EP Haarlem
tel. 023-5310133; email: info@drugsbeleid.nl

Van Drugsoorlog naar vrede.

1. Drugsverbod.

Ons drugsbeleid is gebaseerd op het verbod om drugs te produceren, te verkopen en te gebruiken. Doel is, drugs geheel of tenminste grotendeels uit de maatschappij weg te houden.

Dan moet je toch tenminste 85—90% wegvangen. Minister Grapperhaus heeft echter meegedeeld dat politie en justitie slechts 10% te pakken krijgen. Er worden meer drugs gebruikt en tegen lagere prijzen dan ooit tevoren.

Het drugsverbod is dus –het valt niet te ontkennen- een fiasco.

2. Drugsoorlog.

Maar het is erger. Het verbod heeft bovendien geleid tot de Drugsoorlog, en die is hoofdoorzaak van de 'ondermijning'. De E 100 miljoen extra voor politie&justitie is contra-productief. Om de ondermijning te bestrijden zet men daarmee immers nou net het middel in dat de ondermijning veroorzaakt.

3. Misverstand.

Drugs produceren of verkopen is geen 'normale' criminaliteit.

Diefstal, mishandeling e.d. berokkenen ons schade tegen onze wil.

De drugsgebruiker wil echter zelf dat drugs worden geproduceerd en aan hem worden verkocht!

4. Vadertje Staat weet het beter...

De overheid komt hier tussenbeide en zegt als het ware tegen volwassen medeburgers: "drugs zijn slecht voor je, je bent te dom of te slap om er af te blijven, dus wij zorgen ervoor dat je er niet aan kunt komen".

5. Zelfbescherming.

Het drugsverbod strekt dus tot bescherming tegen onszelf, niet tegen anderen.

Dit fundamentele verschil is volkomen uit het zicht geraakt. Gedachteloos praat men over 'zware drugscriminelen', alsof drugshandel op een lijn staat met moord en doodslag. Terwijl de directie van bv Heineken keurige burgers zijn...

6. Wie veroorzaakt de drugscriminaliteit?

Als drugsgebruikers worden opgeroepen geen drugs te gebruiken "omdat ze daarmee criminaliteit veroorzaken", verwacht men oorzaak met gevolg. Oorzaak is immers het tot misdadig verklaren van iets wat in zijn kern helemaal geen misdadig is: nl dat een volwassene iets wil gebruiken dat hooguit hemzelf schade berokkent. En wie verklaarde dat ook alweer?

7. Kerntaak overheid.

Niet alleen faalt de beoogde zelfbescherming. Maar de overheid faalt ook in haar kernplicht tot bescherming van de volksgezondheid.

Drugs zijn meer of minder riskante middelen. De zowat 1 miljoen Ned. gebruikers ontberen echter elk warentoezicht. Daarmee lopen zij extra risico.

8. Slimmer drugsbeleid.

Alle reden dus om het drugsbeleid fundamenteel te heroverwegen.

Bij de meest-gebruikte drug: cannabis, staat nu een experiment voor de deur. Dit kan een succes worden, maar alleen als de legaal geproduceerde cannabis geleidelijkaan mag worden toegevoegd aan het bestaande assortiment van de coffeeshop. Ons advies is bijgevoegd*.

9. Xtc, amfetamine en cocaïne.

De overige meest-gebruikte drugs zijn xtc, amfetamine en cocaïne.

Net als bij cannabis is het urgent om nu ook voor deze drugs te onderzoeken of en hoe een slimmer beleid vorm kan krijgen. Wij bepleiten dat ook voor deze drugs proefprojecten van start gaan met gedoogde of legale productie, verkoop en gebruik. De gezondheidsrisico's van deze drugs –en van de telkens opnieuw opduikende 'designer drugs- zijn extra reden om die activiteiten niet aan de drugsmaffia over te laten!

10. Drugsverdragen.

De drugsverdragen staan dit niet in de weg, om de volgende redenen:

- het moederverdrag: de Single Convention (Enkelvoudig Verdrag) staat productie van papaver, coca en cannabis in de artikelen 23, 26 en 28 uitdrukkelijk toe. Bij analogie kan dit worden uitgebreid tot xtc en amfetamine, drugs die toentertijd (1961) nog geen rol speelden.

- cannabis wordt in steeds meer landen gelegaliseerd, ondanks de drugsverdragen. Als (deel-)staten daartoe overgaan blijft het bij een vermanende brief van het VN-agentschap. De VS is weggevallen als de politieke boeman van de drugsoorlog.

- onderzoek voor medische doeleinden is bij de verdragen toegestaan. Dat is de basis voor het cannabis-experiment en zou ook hier kunnen.

- het opportuniteitsprincipe staat al 40 jaar coffeeshops toe; het simpelst is ook de proefprojecten daarmee snel van start te laten gaan.

11. Van oorlog naar vrede.

Langs deze weg kan worden uitgevonden of het –bij wet of gedogen- toestaan van xtc, amfetamine en cocaïne, onder verstandige voorwaarden die gericht zijn op een zo gering en veilig mogelijk gebruik, betere resultaten oplevert.

Met regulering van de 4 meest gebruikte drugs komt er grotendeels een einde aan de achterhaalde Drugsoorlog. Welke politici nemen het voortouw!

12-3-2019, R. Dufour

* Commentaar Stichting Drugsbeleid op de concept AMVB inzake het wiet-experiment. - 18/12/2018 ; bijgevoegd